

Dr. Göbbels ígéretes tanítványai

Megjegyzések a Stern *Juden in Ungarn. Wiederkehr des Hasses* c. riportjához¹

A mindeddig tartózkodó Stern is beállt a Magyarországot gyalázó médiumok sorába, és – mintha lemaradását akarná behozni – eléggé erősen kezdett. A 2013 május 29-i, 23. számában megjelent képriport témája: „Magyarországon nem csak a jogállam és a demokrácia van veszélyben; nő az antiszemitizmus és sok zsidó azt fontolgatja, hogy elhagyja az országot”.

A cikk szerzője: Bernhard Albrecht, a fotókat Nikolas Pilos készítette. A háttéranyag kutatója: Daniel Mayer. E szám főszerkesztője: Dominik Wichmann.

I. Először nézzük a képriport érveit:

- Az 1944-ben a Dunába lőtt zsidók Duna-parti „cipős” emlékműve. Heller Ágnes egészoldalas portréja. Szöveg: „... Heller Ágnes (84) túlélte [a Dunába-lövést]. A filozófusnő ma újból hecckampánynak van kitéve.”
- Egy egyoldalasnál is nagyobb éjszakai fénykép egy elhagyott utcasarokról. Szöveg: „Helyszín a zsidó iskola. András (42) itt akarta lányát felvenni, amikor egy autós rákiáltott: 'hagyd meg nekünk a parkolóhelyeinket, szaros zsidó!' Késelést tanul, hogy támadás esetén meg tudja védeni magát.” Egy portré róla és felvétel, ahogy gyakorolja a harci fogásokat.
- A következő oldalakon egy portré és egy áruházi enteriőr. Szöveg: „Helyszín az áruház. Verő Tamás rabbi perceken át volt kénytelen hallgatni az antiszemita gyűlölet-tirádákat, miközben az emberek közömbösen haladtak el a jelenet mellett. Verő naponta tapasztal megszégyenítést.”
- Egy másik fényképen néhány felvonuló. Szöveg: „Egy jobbikos képviselő 'nemzetbiztonsági kockázatnak' nevezte a zsidókat. [Helyesbítés: nem általában a zsidókat, hanem a kettős állampolgárságú, zsidószármazású képviselőket és kormánytagokat, a sínai konfliktus kapcsán – persze ez sem védhető.] Szöveg: „A Jobbik ultrajobboldali hívei, akik a zsidók és a romák ellen csoportosulnak. A jelenlegi felmérés szerint 20 százalékos a támogatásuk.”

Ez már hazugság a javából. Az ugyanaznap kiadott TÁRKI-felmérésből idézek: „a hosszabb távú trendet figyelve egyértelmű a Jobbik támogatottságának folyamatos csökkenése: az elmúlt egy évben, tavaly június óta 11%-ról 7%-ra olvadt a párt tábora a teljes népesség körében”. [Tehát nem 20, hanem 7%!; a biztos szavazók körében pedig 14%.]

- Esti utcai jelenet: egy férfi kutyát sétáltat és egy portré. Szöveg: „Helyszín az utca. Hanti Vilmos egy zsidóellenes színdarab ellen tiltakozott Budapesten. Úton hazafelé összeverte a jobboldali radikális csőcselék.”

¹ E cikk-ismeretést és kommentálást egyrészt azoknak a hazai olvasóknak írtam, akik nem olvassák a Sternt, másrészt azoknak a külföldön élő magyaroknak, akik nem ismerik kellően a hazai helyzetet.

- Portré és egyetemi épület. Szöveg: „Helyszín az egyetem. Vámos Róbert szerint az intellektuális jobboldali radikalizmus központja az ELTE történelmi tanszéke. A diákképviselők listákat vezetnek: 'Gyűlöletes zsidó fej' [és hasonló megjegyzésekkel].”

II. A szövegben még a következő fontosabb, az antiszemitizmust bemutató érvek szerepelnek:

- Heller Ágnes az ellene és filozófia-intézeti kollégái elleni vádat sérelmezi, melyben az állami támogatások hűtlen kezelésével vádolták. [A vád nem sikkasztás volt, hanem a megbízásnak nem megfelelő felhasználás. Az akkori sajtóhírekből kiderült, hogy ez a vád valóban helytálló volt; véleményem szerint az ügyesség a biztosra vehető nemzetközi felhördülés miatt állt el a vádtól. A másik ügy, ami miatt Heller Ágnes „hecckampánynak” van kitéve: Az idén kétszer is előfordult, hogy a kormányfő közvetlen utasítást adott a belügyminiszternek, hogy akadályozzon meg zsidóellenes tüntetéseket. Heller Ágnes ezt mindkét alkalommal erősen bírálta, a miniszterelnököt a jogállamisági normák megsértésével vádolva. – Pedig milyen jó lett volna felmutatni a külföldnek: Íme, a hazai zsidóellenes tüntetések!] Később a következőt veti a kormány szemére: „A [jobbikos] mozgalom intellektuális vezeterei most próbálják ki, meddig mehetnek el... És amikor semmi sem történik, tovább mennek egy lépéssel. Eszkalálják a helyzetet.” [Az előbb mintha azt kifogásolta volna a filozófusnő, ha történik valami... Jól tudjuk, hogy az ilyen jellegű megnyilvánulások ellen a jogi fellépés hosszadalmas és eredménytelen.]
- Verő András családjában és hitközségében a kivándorlás gyakori vitatéma, egyesek még csak latolgatják, másoknak már konkrét terveik vannak. Verő három olyan családról is tud, akik ki fognak vándorolni. Az egyik családfő ezt ezzel indokolja: „Olyan országban élünk, ahol a gyermekeimnek napi sértéseket kell elszenvedniük”. Sokan titkolják zsidó származásukat.
- A rabbit zsidó „biztonsági szolgálati” önkéntesek kísérik, akik harci művészetekben képzik magukat. „Istentisztelet előtt minden zsinagógát átkutatnak, robbanóanyagot keresve.” Egy gyakorlóteremben zsidó fiatalok tanulják a harcművészeteket. [Ennek a témának a riport kiemelkedően nagy teret szentel.]
- Az egyik interjúalany nem meri felfedni magát, mert fél a megtorlásoktól. Valaki egy interjú után adóhivatali elszámolási felszólítást kapott, mással ez azután történt, hogy a facebookon kritizálta a kormányt.
- A Diósgyőr szurkolói jobbikosok. Amikor a Diósgyőr a zsidók által támogatott MTK ellen játszik, előfordulhat [! ez ám a bizonyíték!] hogy a diósgyőri szurkolók elvesztik a fejüket. 2012 augusztusában, a magyar-izraeli válogatott meccsen az izraeli himnusz alatt magyar szurkolók hátat fordítottak, és ilyesmiket kiabáltak: Auschwitz, Buchenwald, Viva Mussolini! [ez tényleg gyalázat volt!]
- A cikk konklúziója: „A politikusok még nem készek a testi erőszakra. A csőcselék azonban már igen – pl. mindazok a szurkolók, akik a mérkőzésen 'Auschwitzot' kiabáltak. Amikor majd a kettő találkozik, az intellektuális antiszemitizmus és a csőcselék, akkor lesz majd Magyarország igazán veszélyes hely a zsidók számára.”

III. Megjegyzések:

Igen, ezzel a konklúzióval egyet lehet érteni. Jelenleg Magyarországon a zsidók nincsenek veszélyben. A felcsigázott olvasói képzelet véres jelenetek, netán holttestek helyett kénytelen volt beérni semmitmondó utcai képekkel és hangzatos szövegekkel. Robbantások helyett sikertelen robbanóanyag utáni kutatással, erőszak helyett zsidó fiatalok harcművészeti felkészülésével. Az érvanyag néhány utcai inzultusra és arra korlátozódik, hogy a magyarországi zsidók félnek és sokan a kivándorlást fontolgatják.

Nem akarom a helyzetet bagatellizálni, az épp elég gyalázat, ha valakinek félelemben kell leélnie az életét. És cinikus sem akarok lenni. De hol nem félnek a zsidók? – a különbség legfeljebb a mértékben van. Az egyik interjúalanyról a cikk megállapítja: „Ez az állandó belső készültségi állapot a veszélyre mélyen begyökerezett András lelkébe.” (És ezt nem a mai helyzetből, hanem az elődök tragédiáiból vezeti le a cikk, a konkrét esetben is, és általában, egy izraeli pszichológusra hivatkozva.)

Magyarországon van antiszemitizmus, ez tény. Valószínűleg erősebb, mint néhány más országban. De hol nincs? (Egy szellemeskedő mondás szerint az antiszemitizmushoz nem kellene zsidók.) Elgondolkodtató viszont, hogy miért a magyarországi az egyik legnagyobb zsidó közösség Európában? (A különböző források a második vagy a harmadik helyre teszik.) És hogy van az, hogy bár a Szovjetunió összeomlása óta a németek mindent megtesznek, hogy magukhoz csalogassák az onnan kivándorolni szándékozó zsidókat (útlevelet, kettős állampolgárságot adnak), a németországi zsidó közösség létszáma még mindig csak a magyarországihoz hasonló, vagy lényegesen nem nagyobb annál. (Holott jóval magasabbak a bérek, jobbak a megélhetési körülmények, és a népesség nyolcszor akkora, mint a magyar.) Vagy miért van az, hogy ez a Magyarországot állandóan becsmérlő Ausztria zsidó közössége csak 8000, azaz nyolcezer főt (!) számlál (szemben a hazai 100-120 ezerrel), és az is csökkenő?² Az elmúlt évtizedekben a Magyarországról Izraelbe kivándorolt zsidók száma folyamatosan nőtt, és az onnan Magyarországra érkezők száma csökkent, de még mindig több zsidó vándorol be Izraelből Magyarországra, mint fordítva!

Végül egy sajátos körülmény. Ha Magyarországon nem a szocialisták és liberálisok vannak kormányon, a zsidó közösség azonnal antiszemitizmust és fasizmust kiált. Ez volt az Antall-kormány idején és ez az első Orbán-kormány idején is. A már említett veszélyeztetettségi érzés miatt csak szocialista és liberális kormányzás alatt érzik biztonságban magukat. A riport egyik megszólítottja ezt mondja: „Már ma is egy totalitárius társadalomban élünk”... (És a kényszeres európai megfelelés büvöletében élő Antall-kormányt ugyanúgy gyalázták, antiszemitázták, fasisztázták, mint a mostanit.)³ Az antiszemita megnyilvánulásokra és provokációkra nincs mentség. De mégis, talán ad némi magyarázatot a fenti körülmény. Amikor nemzeti érzelmű kormány van hatalmon, egyes zsidó értelmiségiek telekürtölik a világot hamis vádakkal. Ezt teszik a Berlinben élő írók (Konrád, Kertész, Dallos) és világhírű zenészeink (Schiff András, Fischer Iván és Ádám), valamint a hazai sajtó balliberális képviselői. Ennek folyománya az antiszemitizmus megerősödése és az utcai (szerencsére még csak szóbeli) inzultusok számának szaporodása. Sok ember ugyanis ezt nem tudja szó nélkül elviselni.

² hvg.hu, 2013. jan. 17.

³ Hadd hivatkozzam az ellenzék által is fenntartás nélkül autentikus személyiségnek tartott Sólyom Lászlóra: az utóbbi időben többször is nyomatékkal kijelentette (legutóbb pl. az Ökopolisz június 2-i konferenciáján), hogy megengedhetetlen túlzás a mai Magyarországot diktatúrának nevezni.

IV. És amit a lap még hozzátész...

A valódi helyzet bemutatása – bármennyire is ügyeskednek a cikk szerzői – nem veri ki a biztosítékot. Ezért a szöveget fel kellett dúsítani a történelmi valóságot kifordító vastag hazugságokkal; egyben ürügyet találva azok megismétlésére.

A magyarországi holokausztáldozatok legtöbbjét „... az auschwitzi megsemmisítőtáborban ölték meg, ahová saját honfitársaik kísérete alatt deportálták őket Horthy Miklós kormányzó alatt és később a német megszállókkal kollaboráló nyilaskeresztes bábkormány alatt” – olvashatjuk mintegy háttér-magyarozatként a szövegben. Ez aztán egy göbbelsi megfogalmazás! Mert formailag ugyan igaz, de mégis totális hazugság! Magyarországot 1944 március 19-én elfoglalták a németek – oly módon, hogy Hitler tárgyalásra hívta meg Horthyt Klessheimba, és ezalatt megindította csapatait Magyarország ellen. Ezt megelőzően egyetlen egy zsidót sem deportáltak! A deportálásokat a németek indították el, miután megszállták az országot. De amikor az 1944 nyarán felszínre került Auschwitz-jelentésből kiderült, hogy mi történik a deportált zsidókkal, Horthy a németekkel szembeszegülve leállította a deportálásokat.⁴ Ennek köszönhető, hogy a budapesti gettó és az oda menekültek, összesen kb. 280 ezer fő megmenekült! Az utána következő nyilas bábkormányt pedig a németek ültették Magyarország nyakára.

Természetesen a magyar hatóságok felelőssége is fennáll, de abban az értelemben, hogy kollaboráltak a megszállókkal, segítkeztek a zsidó népesség összeírásában és elszállításában. Kelet-Európában Magyarország őrizte meg legtovább a függetlenségét a németekkel szemben. Világosan kell látni, hogy ha Horthy nem ezt a politikát folytatja, az a hazai zsidóság teljes pusztulásával járt volna. (Íme a magyarozat, miért él ilyen nagyszámú zsidó közösség Magyarországon.)

A lap érezhetően örömmel helyt ad az egyik zsidó riortalany kijelentésének, hogy „Magyarországon nem történt meg a náci idők *'feldolgozása'*, sokan a németekre hárítják a felelősséget.”. Akik ezt unos-úntalan ismételtetik, azt szeretnék, ha Magyarország elismerné: a két világháború közötti magyarországi rendszer fasizmus volt, élén Horthy fasiszta diktátorral. Csak az a bökkenő, hogy Horthy idején mind a kommunista, mind a nyilaskeresztes párt be volt tiltva, vezetői börtönben ültek, és a nürnbergi perben Horthyt nem vádlokként, hanem tanúként hallgatták meg...

További hazugságok:

- „A második világháború előtt a Horthy-rendszer drákói zsidóellenes törvényeket hozott, és zsidók százazreit hagyta deportálni.” Ebből az hiányzik, hogy e zsidóellenes intézkedéseket Horthy Hitler állandó nyomására kényszerült megtenni; ha nem engedelmessé, vagy esetleg lemond, az ország megszállására már hamarabb sor került volna, s – mint fentebb említettem – lett volna elegendő idő az összes zsidó elpusztítására. Továbbá: amikor kitudódott, hogy mi történik a zsidókkal, a deportálásokat leállította.
- Valóban kaptak antiszemita újságírók kitüntetését, de a kormány visszavonta.
- Nem igaz, hogy a magyar iskolákban nem tanították/tanítták a holokausztot (még emléknapot is bevezetett az első Orbán-kormány); és az sem igaz, hogy Kertész Imre nem szerepel a tananyagban.

⁴ Kétségtelen, hogy a deportálásokat leállításában más szempont is közrejátszott, de attól még az tény marad.

- Az a megállapítás, hogy „Kertész helyett a magyar ’völkisch’ írók szerepelnek a középiskolai tananyagban, egyrészt a fentiek miatt nem igaz, másrészt maga a ’völkisch’ elnevezés is mélyen sértő és igazságtalan. Ezek a népi érzelmű, vidéki származású írók a század elején valóban féltették a zsidó tőkétől Magyarországot, de később a németek ellen fordultak, mert azok jelentették az igazi veszélyt a magyar függetlenségre.
- A mai politikai helyzetre vonatkozóan a cikk a következő megállapítást tartalmazza: „A [magyar] alkotmány súlyosan megsérti az EU-jogot, a választási jog és a bírói függetlenség tekintetében. Az EU-Bizottság történelmében most először fordul elő ilyen eset, hogy Magyarországot megfosztják a szavazati jogától”.⁵ Határozat azonban még nem született, a különböző fórumok egyelőre tárgyalják a kifogásolt passzusokat. Tekintve azonban, hogy az európai intézményekben baloldali többség van, a tárgyilagos, szakmai elbírálás és értékelés előfeltételei nem adóttak. Ehelyett nyilvánvalóan politikai döntés fog születni. A magyar kormány pedig a legtöbb vitatott esetben nem megy el az Európai Bíróságig, inkább módosítja a kifogásolt passzusokat, céltalannak tartva a hosszantartó vitákat.
- „...A cigányok már régóta kényszerkotelepítéseket, házuk felgyújtását és támadásokat kénytelenek elszünetelni.” Ez hazugság. A cigány-magyar viszonylatban általában a magyarok az áldozatok: különösen a vidéki előregedett népesség van kitéve állandó lopásoknak, rablásoknak és néha gyilkosságoknak. Néhány évvel ezelőtt azonban volt egy banda, amely megölt hat cigányt, faji alapon. Németországban viszont az újraegyesítés óta 141 faji alapú gyilkosság történt...

V. Orbán, a provokátor

Ilyen alcímmel tárgyalja a cikk az Angela Merkel és Orbán Viktor között nemrégiben lezajlott szövegtárgyalást. Aki nem ismerné, Merkel a „kritikus” magyarországi helyzetről így nyilatkozott: „Mindent megteszünk, hogy Magyarországot jó útra térítsük, de lovasságot nem küldhetünk oda.” Orbán válasza: „A németek küldtek már lovasságot Magyarországra, páncélosok formájában, kérjük, ezt ne tegyék.”. A lap konklúziója: Orbán provokátor, mert Merkelt Hitlerhez hasonlította. Tehát nem Merkel a provokátor, aki cinikusan Magyarországot korábbi, németek általi megszállására utalt, aminek több százezer zsidó deportálása lett az eredménye. Ilyen ízetlen viccelődést Merkel nem engedhetett volna meg magának.⁶

Akinek ez nem lenne meggyőző, gondolja végig a következő „viccelődést”. Mondjuk Németország kifogásolja az izraeliek Palesztina-politikáját, és megkérdezik a német kormányfőt: miért nem lép fel erélyesebben? Ő pedig ezt válaszolná: „Koncentrációs táborba mégsem zárhatom őket.” Ilyen otromba és gyalázatos „viccet” nyilvánvalóan egyetlen német politikus sem engedhetne meg magának. De úgy látszik, Magyarországgal szemben azt helyénvalónak találják.

Bp, 2013. június 14.

dr. Kiss Károly

⁵ A szöveg a „prüft” igét használja ami értelmezésem szerint inkább tényszerűséget, semmint lehetőséget jelent. A cikk egy folyamatban lévő ügyről úgy ír, mintha már lezárult volna és Magyarország elmarasztalásával járt volna.

⁶ A mai német politikai környezetben ez a kijelentés célzás volt Steinbrück korábbi kijelentésére, hogy mit lehetne tenni Svájjal szemben, ha nem adja ki az oda menekült adóelkerülő listáját. Magyarországon ez egyrészt nem ismert, másrészt viszont a német kormánynak tudnia kell, hogy mit jelent egy ilyen kijelentés Magyarországgal szemben.